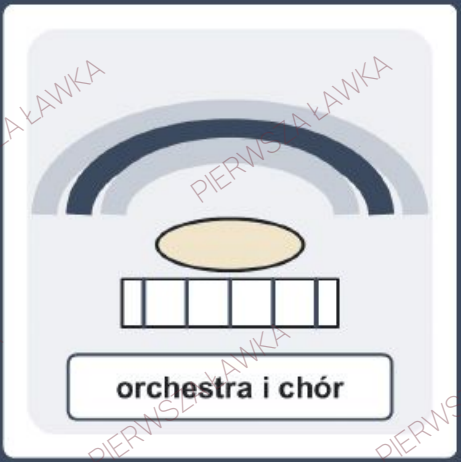
LEKCJA 1 Z 5 · „ANTYGONA" – CYKL LEKCJI

Teatr grecki i budowa tragedii – jak zbudowana jest „Antygona"?

Lekcja 1 z 5. **Pytanie lekcji:** Dlaczego „Antygona" wygląda inaczej niż współczesny dramat? Uczniowie znają całą tragedię w przekładzie Kazimierza Morawskiego. „Antygona" jest lekturą obowiązkową zakresu podstawowego, czytaną w całości – na maturze grozi za jej nieznajomość błąd kardynalny.

Przedmiot	Język polski
Klasa	liceum i technikum, klasa 1
Cykl	„Antygona" – cykl lekcji – lekcja 1 z 5
Temat lekcji	**Teatr grecki i budowa tragedii – jak zbudowana jest „Antygona"?**
Czas	45 minut
Metody	rozmowa wprowadzająca, praca z tekstem informacyjnym, szkic teatru na tablicy, układanie scen w kolejności, czytanie na głos pieśni chóru, karteczka na koniec lekcji
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 1, tabela budowy tragedii (dodatek), egzemplarze „Antygony" w przekładzie Kazimierza Morawskiego, kartki z nazwami części tragedii

Cel ogólny

Poznanie warunków narodzin tragedii greckiej i rozpoznanie w „Antygonie" stałych części tragedii oraz funkcji chóru.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń sytuuje „Antygonę” w starożytności i wyjaśnia związek tragedii z kultem Dionizosa.
- Uczeń nazywa części tragedii i przyporządkowuje im sceny „Antygony”.
- Uczeń określa funkcje chóru na podstawie stasimonu o potędze człowieka.
- Uczeń wskazuje cechy gatunkowe tragedii antycznej w czytanym utworze.

Cele w języku ucznia

- Nazwiesz części tragedii i wskażesz je w „Antygonie”.
- Wyjaśnisz, czym różnił się teatr grecki od współczesnego.
- Określisz, co robi chór i co mówi o człowieku w pierwszym stasimonie.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.1** – rozumie podstawy periodyzacji literatury, sytuuje utwory literackie w poszczególnych okresach: starożytność, […]
- **I.1.3** – rozróżnia gatunki epickie, liryczne, dramatyczne i synkretyczne, w tym: […] tragedię antyczną […]; wymienia ich podstawowe cechy gatunkowe
- **I.1.7** – wykazuje się znajomością i zrozumieniem treści utworów wskazanych w podstawie programowej jako lektury obowiązkowe
- **I.1.14** – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, szczególnie kontekst historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny

Źródło: podstawa programowa dla liceum i technikum z 2018 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 1019) – obowiązuje we wszystkich klasach w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię nazwać pięć części tragedii i podać, co dzieje się w każdej z nich w „Antygonie”.
- Potrafię wymienić trzy cechy teatru greckiego (maski, chór, najwyżej trzech aktorów).
- Potrafię wyjaśnić, co chór mówi o potędze i granicach człowieka.

BUDOWA „ANTYGONY” – TABELA DO SPRAWDZENIA PRACY PAR

Część tragedii	Co się dzieje w „Antygonie”
prolog	Antygona mówi Ismenie o ukazie Kreona i prosi o pomoc w pogrzebie Polinika; Ismena odmawia.
parodos	Chór tebańskich starców wita słońce po zwycięstwie nad wojskiem z Argos.
epejsodion 1	Kreon ogłasza ukaz; Strażnik donosi, że ktoś przysypał ciało ziemią.
stasimon 1	Pieśń o potędze człowieka, który wszystko zdobędzie rozumem, ale nie ujdzie śmierci.
epejsodion 2	Strażnik przyprowadza Antygonę; spór z Kreonem; Ismena chce dzielić winę.
epejsodion 3	Rozmowa Kreona z Hajmonem; Kreon skazuje Antygonę na zamknięcie żywcem w skalnym lochu.
epejsodion 4 (z kommosem)	Lament Antygony prowadzonej do grobu; rozmowa z chórem.
epejsodion 5	Tyrezjasz przepowiada nieszczęście; Kreon ustępuje za radą chóru.
eksodos	Posłaniec opowiada o śmierci Antygony i Hajmona; ginie Eurydyka; Kreon z ciałem syna.

Pułapki – najczęstsze błędy rzeczowe

- Antygona nie ginie od kamieni ani z głodu – Kreon każe ją zamknąć w skalnym lochu ze strawą; bohaterka sama odbiera sobie życie.
- Kreon nie umiera. Zostaje żywy, sam, i przyznaje się do winy.
- Ismena nie pomaga w pogrzebie. Później chce przyjąć winę, ale Antygona się nie zgadza, a Kreon ją uwalnia.
- Hajmon to syn Kreona i narzeczony Antygony. Eteokles i Polinik to bracia Antygony, którzy zginęli w pojedynku ze sobą.
- Kreon ustępuje dopiero po przepowiedni Tyrezjasza i radzie chóru. Najpierw każe pochować Polinika, potem idzie do groty – i przychodzi za późno.
- Eurydyka zabija się po wieści o śmierci syna i przeklina Kreona.

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie

0–5 min	Wejście: teatr bez kurtyny	• Pyta: „Wyobraźcie sobie teatr pod gołym niebem dla kilkunastu tysięcy widzów. Jak aktor ma być widoczny i słyszalny?”. • Zapisuje pytanie lekcji: „Dlaczego «Antygona» wygląda inaczej niż współczesny dramat?” i podaje kryteria sukcesu.	• Proponują: „Maski”, „Duże gesty”, „Głos niesie się w amfiteatrze”. • Zapisują temat i pytanie lekcji.
5–14 min	Teatr Dionizosa	• Poleca przeczytać tekst „Teatr w Atenach” (zadanie 1) i rozwiązać zadania 1.1–1.2. • Rysuje na tablicy szkic: theatron – orchestra – skene. Prosi o podpisanie miejsc.	• Czytają i rozwiązują zadania. • Dwie osoby podpisują szkic na tablicy, reszta sprawdza i uzupełnia w zeszytach.
14–26 min	Części tragedii w „Antygonie”	• Rozdaje parom kartki z nazwami części: prolog, parodos, epejsodion, stasimon, eksodos. Poleca przypisać do nich sceny z lektury (zadanie 2). • Wyświetla tabelę budowy z dodatku i omawia rozbieżności. Pyta: „Dlaczego śmierć Antygony i Hajmona poznajemy z relacji posłańca?”.	• Przypisują sceny, korzystając z książki, i porównują wyniki z sąsiednią parą. • Odpowiadają, np.: „W teatrze greckim nie pokazywano śmierci na scenie, więc opowiada o niej posłaniec”.
26–39 min	Chór o człowieku	• Czyta na głos pierwszy stasimon (zadanie 3). Pyta: „Co człowiek potrafi według chóru? Gdzie leży granica jego potęgi?”. • Pyta o ostatnią zwrotkę: „Kogo chór nazywa wrogiem ojczyzny? Do kogo z bohaterów te słowa mogą pasować?”.	• Wskazują: żegluga, uprawa ziemi, mowa, budowanie domów; granica – śmierć. • Zauważają, np.: „Chór mówi o szacunku dla praw i bogów – pasuje i do Kreona, i do Antygony, każde rozumie to inaczej”. • Rozwiązują zadania 3.1–3.2.
39–45 min	Podsumowanie: karteczka na koniec lekcji	• Wraca do pytania lekcji. Prosi o dokończenie zdania: „Gdybym oglądał «Antygonę» w Atenach, zdziwiłoby mnie…”. • Prosi o samoocenę według kryteriów sukcesu.	• Kończą zdanie, np.: „…że wszystkie role grają mężczyźni w maskach, a śmierć bohaterów tylko opisuje posłaniec”. • Oddają karteczki.

PIERWSZA ŁAWKA

Typowe trudności uczniów

- Uczniowie mylą epejsodion ze stasimonem. Reakcja: epejsodion to scena z rozmową aktorów, stasimon – pieśń chóru między scenami; zapytaj, kto mówi w danym fragmencie.
- Uczniowie uważają chór za „tło" bez znaczenia. Reakcja: pokaż, że chór komentuje zdarzenia, ocenia bohaterów i doradza Kreonowi – to on namawia go do ustąpienia.
- Uczniowie przenoszą na teatr grecki obraz sceny pudełkowej z kurtyną. Reakcja: wróć do szkicu theatronu i orchestry.

Ewaluacja lekcji

- Przypisanie scen do części tragedii: ile par zrobiło to bez błędu?
- Karteczki: czy uczniowie wskazują cechy teatru greckiego, a nie ogólne wrażenia?
- Samoocena według kryteriów – od niej zależy, czy na początku lekcji 2 przypomnieć części tragedii.

PIERWSZA ŁAWKA

Karta pracy do lekcji 1

Teatr grecki i budowa tragedii – jak zbudowana jest „Antygona”?

11 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko ..... Data ..... Wynik: ..... / 11 pkt

Pamiętaj: Śmierci nie pokazywano na scenie – opowiadał o niej posłaniec

1 **Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.** ___ / 4 pkt

Teatr w Atenach

Tragedia narodziła się w Atenach z obrzędów ku czci Dionizosa. Podczas wiosennego święta, Wielkich Dionizji, trzech poetów stawało do konkursu, a każdy wystawiał kilka sztuk jednego dnia. Widzowie siedzieli na kamiennych stopniach wykutych w zboczu wzgórza (theatron). Niżej, na okrągłym placu – orchestrze – śpiewał i tańczył chór. Za orchestrą stał budynek sceniczny (skene), z którego wychodzili aktorzy.

Grali wyłącznie mężczyźni, w maskach. Aktorów mówiących było najwyżej trzech, więc jeden odtwórca grał kilka postaci. Śmierci nie pokazywano widzom – opowiadał o niej posłaniec. Sofokles, autor „Antygony” (ok. 496–406 p.n.e.), zwyciężał w tych konkursach wiele razy. „Antygonę” wystawiono w Atenach około 442 r. p.n.e.

Tragedia ma stałe części: prolog (rozmowa przed wejściem chóru), parodos (pieśń wejścia chóru), epejsodia (sceny dialogowe), stasimony (pieśni chóru między scenami) i eksodos (zakończenie z wyjściem chóru). Akcja „Antygony” toczy się w jednym miejscu, przed pałacem w Tebach, w ciągu jednego dnia, i ma jeden główny wątek.

Tekst własny przygotowany do cyklu

1.1 **Oceń prawdziwość stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.** ___ / 3 pkt

1. W tragedii greckiej występowały aktorki.	P	F
2. Chór śpiewał i tańczył na okrągłym placu przed budynkiem scenicznym.	P	F
3. O śmierci bohaterów widzowie dowiadywali się z relacji posłańca.	P	F

1.2 **Jak nazywa się pieśń chóru śpiewana między scenami dialogowymi?** ___ / 1 pkt

A. prolog **B.** stasimon **C.** epejsodion **D.** eksodos

2 **Dopasuj do każdej części tragedii scenę z „Antygony”. Wpisz odpowiednią literę.**

___ / 4 pkt

1. prolog	a) Posłaniec opowiada o śmierci Hajmona, a Kreon wnosi ciało syna.
2. parodos	b) Antygona prosi Ismenę o pomoc w pogrzebie brata.
3. epejsodion	c) Chór wita słońce po zwycięstwie nad wojskiem z Argos.
4. eksodos	d) Antygona spiera się z Kreonem o prawo do pogrzebu.

1 ____ 2 ____ 3 ____ 4 ____

3 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.**

___ / 3 pkt

Sofokles, „Antygona” – pierwszy stasimon (fragmenty)

Siła jest dziwów, lecz nad wszystkie sięga
Dziwy człowieka potęga.
Bo on prze śmiało poza sine morze,
Gdy toń się wzdyma i kłębi.
I z roku na rok swym lemieszem porze
Matkę-ziemicę do głębi.

Wynalazł mowę i myśli dał skrzydła
I życie ujął w porządku prawidła,
Od mroźnych wichrów na deszcze i gromy
Zbudował sobie schroniska i domy,
Na wszystko z radą on gotów.
Lecz choćby śmiało patrzał w wiek daleki,
Choć ma na bóle i cierpienia leki.
Śmierci nie ujdzie on grotów.

A sił potęgę, które w duszy tleją,
Popchnie on zbrodni lub cnoty koleją;
Jeżeli prawa i bogów cześć wyzna.
To hołd mu odda ojczyzna;
A będzie jej wrogiem ten, który nie z bogiem
Na cześć i prawość się ciska.

Sofokles, „Antygona”, przeł. Kazimierz Morawski (Wolne Lektury, domena publiczna).

3.1 **Wyjaśnij, na czym według chóru polega potęga człowieka i gdzie leży jej granica.**

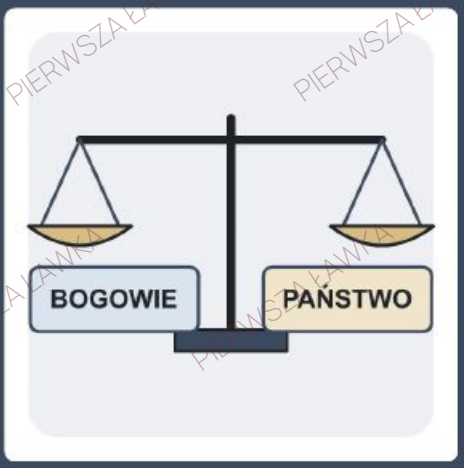
___ / 2 pkt

PIERWSZA ŁAWKA

LEKCJA 2 Z 5 · „ANTYGONA" – CYKL LEKCJI

Prawo bogów czy prawo państwa? Spór Antygony z Kreonem

Lekcja 2 z 5. **Pytanie lekcji:** Kto ma rację – Antygona czy Kreon? Uczniowie znają przebieg tragedii i jej budowę z lekcji 1. Notatka syntetyzująca to zadanie z części 1 matury na poziomie podstawowym.

Przedmiot	Język polski
Klasa	liceum i technikum, klasa 1
Cykl	„Antygona" – cykl lekcji – lekcja 2 z 5
Temat lekcji	**Prawo bogów czy prawo państwa? Spór Antygony z Kreonem**
Czas	45 minut
Metody	rozmowa kierowana, czytanie fragmentów z podziałem na role, tabela porównawcza, praca z tekstami interpretacyjnymi, pisanie notatki syntetyzującej
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w grupach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 2, pytania do rozmowy (dodatek), tabela racji (dodatek), wzorcowa notatka (dodatek)

Cel ogólny

Rekonstrukcja racji Antygony i Kreona na podstawie ich wypowiedzi oraz zestawienie dwóch odczytań konfliktu w notatce syntetyzującej.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń odtwarza argumenty Antygony i Kreona na podstawie fragmentów tekstu.
- Uczeń przyporządkowuje i porównuje racje bohaterów w tabeli.
- Uczeń zestawia dwa stanowiska interpretacyjne w notatce syntetyzującej (60–90 wyrazów).
- Uczeń formułuje własny sąd o konflikcie i uzasadnia go cytatem.

Cele w języku ucznia

- Odtworzysz racje Antygony i Kreona.
- Porównasz je w tabeli.
- Napiszesz notatkę syntetyzującą o dwóch odczytaniach sporu.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.9** – rozpoznaje w utworze i interpretuje sposoby kreowania: świata przedstawionego (fabuły, bohaterów, akcji, wątków, motywów), narracji, sytuacji lirycznej
- **I.1.13** – przedstawia propozycję interpretacji utworu, wskazuje w tekście miejsca, które mogą stanowić argumenty na poparcie propozycji interpretacyjnej
- **I.1.15** – rozpoznaje obecne w utworach literackich wartości uniwersalne i narodowe; określa ich rolę i związek z problematyką utworu oraz znaczenie dla budowania własnego systemu wartości
- **III.2.5** – tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: wypowiedź o charakterze argumentacyjnym, referat, definicja, notatka syntetyzująca

Źródło: podstawa programowa dla liceum i technikum z 2018 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 1019) – obowiązuje we wszystkich klasach w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię podać dwa argumenty Antygony i dwa argumenty Kreona z cytatem.
- Potrafię wyjaśnić, czym różni się prawo stanowione od prawa „wiecznego”, na które powołuje się Antygona.
- Potrafię napisać notatkę, która zestawia dwa stanowiska, a nie tylko je wylicza.

Pytania do rozmowy o sporze

Pytania do rozmowy o sporze:

1. Na jakie prawo powołuje się Antygona? Skąd według niej pochodzi i dlaczego stoi wyżej niż ukaz?
2. Jakimi zasadami tłumaczy Kreon swój zakaz? Czy w jego mowie do starców jest coś rozsądnego?
3. Dlaczego Kreon traktuje inaczej Eteoklesa, a inaczej Polinika?
4. Co mówi o Kreonie zdanie, że nie będzie u niego przewodzić kobieta? O co toczy się spór poza samym pogrzebem?
5. Czy chór staje po którejś stronie? Jak ocenia Antygonę po jej mowie?

TABELA RACJI – DO OMÓWIENIA PO ZADANIU 3

	Antygona	Kreon
na jakie prawo się powołuje	prawo bogów, „wieczne”, niepisane	ukaz władcy, prawo stanowione przez państwo
jaką wartość stawia najwyżej	miłość i powinność wobec rodziny i zmarłych	dobro i porządek miasta
jak traktuje Polinika	jak brata, któremu należy się grób	jak zdrajcę, który najechał ojczyznę
co jest słabością postawy	nieprzejednanie, odtrącenie siostry	upór, pycha, lekceważenie bogów i ludu

Notatka syntetyzująca – wzór i kryteria

Przykładowa notatka (72 wyrazy): Autorzy obu tekstów różnie oceniają spór Antygony z Kreonem. Według Hegla zderzają się dwie racje słuszne, lecz jednostronne: prawo rodziny i bogów oraz prawo państwa. Tragizm polega na tym, że żadnej nie da się wybrać bez zniszczenia drugiej. Autor drugiego tekstu uważa natomiast, że racje nie są równe. Kreon łamie odwieczny obyczaj i trwa w uporze, a Antygona, wspierana przez lud, Hajmona i bogów, staje się symbolem sumienia sprzeciwiającego się niesprawiedliwemu prawu.

Na co patrzeć: stanowisko obu autorów, zestawienie (wyrazy „natomiast”, „w przeciwieństwie do”), spójność, 60–90 wyrazów, własne słowa.

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–5 min	Wejście: dwa prawa	• Zapisuje na tablicy dwa słowa: UKAZ – SUMIENIE. Pyta: „Czy zdarza się, że przepis każe nam zrobić coś, co uważamy za złe? Co wtedy robimy?”. • Podaje temat i pytanie lekcji: „Kto ma rację – Antygona czy Kreon?”.	• Podają przykłady z życia, np. regulamin, który wydaje się niesprawiedliwy. • Zapisują temat.
5–15 min	Racja Kreona	• Poleca dwóm osobom przeczytać fragment mowy Kreona (zadanie 1). Pyta: „Jakim władcą chce być Kreon? Dlaczego nie pozwala pochować Polinika?”. • Podkreśla, że Kreon mówi o dobru miasta, a Polinik naprawdę najechał Teby z obcym wojskiem.	• Odpowiadają, np.: „Chce stawiać dobro miasta nad przyjaźń; Polinik był wrogiem ojczyzny, więc nie może mieć czci jak Eteokles”. • Rozwiązują zadanie 1.1.

LEKCJA 3 Z 5 · „ANTYGONA" – CYKL LEKCJI

Tragizm, fatum i katharsis – głos chóru i przepowiednia Tyrezjasza

Lekcja 3 z 5. **Pytanie lekcji:** Czy Antygona i Kreon mogli uniknąć klęski? Uczniowie znają racje bohaterów z lekcji 2. W tym przekładzie wróżbita nazywa się Tyrezjasz – tak zapisujemy jego imię na kartach.

Przedmiot	Język polski
Klasa	liceum i technikum, klasa 1
Cykl	„Antygona" – cykl lekcji – lekcja 3 z 5
Temat lekcji	**Tragizm, fatum i katharsis – głos chóru i przepowiednia Tyrezjasza**
Czas	45 minut
Metody	rozmowa kierowana, praca z tekstem informacyjnym, czytanie z podziałem na role, tabela ironii tragicznej, dyskusja w parach, karteczka na koniec lekcji
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 3, pytania o tragizm (dodatek), tabela ironii tragicznej (dodatek)

Cel ogólny

Rozpoznanie tragizmu, ironii tragicznej i pojęcia fatum w „Antygonie" oraz określenie roli chóru i Tyrezjasza w kształtowaniu sensu tragedii.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wyjaśnia pojęcia: tragizm, fatum, ironia tragiczna, katharsis.
- Uczeń wykazuje, że sytuacja Antygony i Kreona jest tragiczna.
- Uczeń określa rolę Tyrezjasza i chóru w przełomie akcji.
- Uczeń rozpoznaje ironię tragiczną w wypowiedziach Kreona.

Wzorcowy akapit do analizy

Temat: Czy prawo państwa może stać ponad sumieniem?

Teza: Prawo państwa zasługuje na posłuszeństwo, ale nie wtedy, gdy każe człowiekowi wyrzec się podstawowych powinności wobec innych.

Akapit: Władza, która stawia swoje rozporządzenia ponad sumieniem obywateli, sama podcina własny autorytet. Pokazuje to Sofokles w „Antygonie". Kreon zakazuje pogrzebu Polinika i uważa, że posłuszeństwo wobec ukazu chroni miasto przed chaosem. Tymczasem Hajmon donosi ojcu, że Tebańczycy po cichu podziwiają dziewczynę, a Tyrezjasz ostrzega, że bogowie odrzucają ofiary skalane przez niepogrzebane ciało. Upór króla nie przywraca porządku, lecz sprowadza śmierć na jego najbliższych – syna Hajmona i żonę Eurydykę. Dowodzi to, że prawo, które łamie sumienie, przestaje służyć wspólnocie, której miało strzec.

Do rozmowy: Które zdanie jest argumentem? Które zdarzenia są przykładem? Czy jest tu streszczenie, czy wniosek? Jaki kontekst można dołączyć do tego akapitu?

KRYTERIA DOBREGO AKAPITU (DO OCENY KOLEŻEŃSKIEJ)

- Zaczynam od argumentu – zdania ogólnego, które wspiera tezę.
- Przywołuję konkretną scenę z „Antygony" i ją interpretuję, a nie streszczam całą fabułę.
- Dołączam kontekst (filozoficzny, historyczny, mitologiczny) i wyjaśniam, co wnosi.
- Kończę wnioskiem, który łączy przykład z tezą.
- Sprawdzam fakty: kto co zrobił, kto zginął i jak.

PIERWSZA ŁAWKA

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

„Antygona” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, liceum i technikum, klasa 1

Podgląd pokazał 12 z 55 stron. Pełna wersja: 55 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- plan cyklu i wskazówki dla nauczyciela: jak przygotować i przeprowadzić lekcje oraz jak oceniać
- Lekcja 1 (45 min): Teatr grecki i budowa tragedii – jak zbudowana jest „Antygona”? – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po
- Lekcja 2 (45 min): Prawo bogów czy prawo państwa?
- Lekcja 3 (45 min): Tragizm, fatum i katharsis – głos chóru i przepowiednia Tyrezjasza – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta
- Lekcja 4 (45 min): Hajmon, Ismena i wina tragiczna – kto przegrywa w tej tragedii? – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po
- Lekcja 5 (45 min): Czy prawo państwa może stać ponad sumieniem?
- sprawdzian w dwóch grupach (A i B, po 25 pkt) oraz klucz odpowiedzi i zasady oceniania do wszystkich kart.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail

pierwszalawka.pl/material/cykl-lekcji-jezyk-polski-antygona-liceum-klasa-1